

Folketinget
Social-, Indenrigs- og Børneudvalget
1240 København K

Den 3. maj 2017

Kære medlem af Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Overvågningsproblematikken ved servicelovens § 95, stk. 3 blev ikke løst i forbindelse med revision af loven sidste år.

En gruppe forældre til unge/voksne med stærkt indgribende handicap, som har behov for overvågning i eget hjem, har sendt deres vidnesbyrd om problemerne til udvalget med brev af 26. april 2018.

Familierne kan ikke længere få den hjælp fra kommunen, de har brug for. Behovet for overvågning er oftest lægeligt indikeret grundet risikoen for livstruende anfald, fejlsynkning o.lign.

En landsretsdømme afgjorde i 2015, at der ikke er hjemmel til bevilling af hjælp til overvågning efter servicelovens § 95, stk. 3.

Kommunerne har indtil nu søgt at hjælpe familierne langt hen ad vejen på trods af dommen. Den nye servicelov er uden løsning på problemet, hvilket betyder, kommunerne nu må revurdere hjælpen.

Konsekvensen er, at de unge/voksne reelt tvinges hjemmefra, med mindre familierne selv kan klare overvågning om muligt ved egen finansiering, nedsat arbejdstid eller frivillig hjælp.

Den daværende socialminister lovede i 2016 en løsning i forbindelse med revision af serviceloven, men en løsning kom ikke med i loven. Imidlertid vedtog forligskredsen under behandlingen, at løsningsmuligheder skulle undersøges og drøftes (bet. Lovforslag L 150 af 23. maj 2017):

Arbejdet med at finde en løsning på problematikken omkring kontant tilskud til ansættelse af hjælpere efter servicelovens § 95 og overvågning er ikke udtømt. Partierne bag aftalen finder, at det er af stor vigtighed, at denne problematik bliver løst. Partierne konstaterer, at Børne- og Socialministeriet nu er i færd med at afdække løsningsmuligheder i dialog med KL, herunder de økonomiske konsekvenser og målgruppeafgrænsningen. Dette arbejde skal være afsluttet inden udgangen af august 2017. Partierne forudsætter herved, at løsningsmulighederne drøftes med partierne bag aftalen om revision af servicelovens voksenbestemmelser.

Børne- og Socialministeriet gennemførte sidste sommer en undersøgelse af kommunernes aktuelle behov for hjælp til overvågning (Deloitte-rapporten), og løsningsscenarier blev beskrevet.

Behovet for hjælp nu er på samme niveau, som før dommen med i gennemsnit 1,6 borger pr. kommune eller samlet 145-155 borgere på landsplan.

Os bekendt forhandlede Børne- og Socialministeriet og Kommunernes Landsforening i efteråret om økonomien ved en ordning på linje med praksis før landsretsdommen.

De forhandlinger strandede, selvom kommunerne hidtil har finansieret omkostningerne, estimeret til ca. 72 mio. kr. i 2014, jf. Deloitte-rapporten, hvilket os bekendt ikke er "indregnet", og heller ikke alternative omkostningerne ved botilbud.

Børne- og socialminister Mai Mercado har meddelt, at hun gerne vil hjælpe familierne, men ikke kan anvise finansiering.

Faktuelt er botilbud med overvågning hverken standard i kommunerne eller nødvendigvis en mere fagligt forsvarlig eller billigere løsning end at blive boende i eget hjem. Til et værdigt og selvstændigt liv i vores velfærdssamfund hører vel retten til at bestemme, hvor man vil bo.

Vi støtter opfordringen til hurtigt at finde en løsning, og vi står naturligvis til rådighed for dialog om muligheder.

Susanne Olsen
Landsformand

Lone Nørager Kristensen
Landsformand

Dansk Handicap Forbund

Epilepsiforeningen